

Šrīmad Bhagavatam 10.87.14:

śrī-śrutaya ūcu

jaya jaya jahy ajām ajita do a-g bhīta-gu ā

tvam asi yad ātmanā samavaruddha-samasta-bhaga

aga-jagad-okasām akhila-śakty-avabodhaka te

kvacid ajayātmanā ca carato'nucaren nigama ||1||

Šruti pasakė: Pergalė, pergalė Tau, o Nenugalimasis! Savo prigimtimi Tu esi visiškai pilnas visų vertenybių; todėl prašome nugalėti amžiną iliuzijos galią, kuri imasi kontroliuoti gamtos guas, sukurdama sunkumus sąlygotoms sieloms. O Tu, kuris pažadini visas judančių ir nejudančių įkūnytų būtybių energijas, Vedos kartais gali atpažinti Tave, kai Tu žaidi su Savo materialia ir dvasine energijomis.

PAAIŠKINIMAS

Pagal Śrīlā Jīvā Gosvamī, dvidešimt aštuoni įkūnytųjų Vedų posmai (tekstai 14-41) atstovauja kiekvienos 28 pagrindinių šruti nuomonę. Šios pagrindinės Upaniados ir kitos šruti kalba apie įvairius požiūrius į Absoliučią Tiesą, o tarp šių šruti aukščiausios yra tos, kuriose pabrėžiama tyra ir nepriekaištinga pasiaukojimo tarnystė Aukščiausiam Dievo Asmeniui. Upaniados kreipia mūsų dėmesį į Dievo Asmenį pirmiau atmesdamos tai, kas skiriasi nuo Jo, o tada apibrėždamos kai kurias Jo svarbias ypatybes.

Śrīlā Viśvanātha Cakravartī interpretuoja pirmuosius šios maldos žodžius taip: Jaya Jaya reiškia "prašom atskleisti Savo aukščiausią tobulumą". Žodis „jaya“ kartojamas iš pagarbos arba džiaugsmo.

"Kaip turėčiau atskleisti Savo išskirtinumą?" gali paklausti Viešpats.

Šruti atsako, prašydamos Jo maloningai sunaikinti visų gyvų būtybių neišmanymą ir pritraukti jas prie Jo lotosinių pėdų.

Viešpats sako: "Bet Māyā, kuris primeta neišmanymą jīvai yra pilna gerų savybių gū bhīta-guā ām. Kodėl turėčiau veikti prieš ją? "

"Taip," atsako Vedos, "tačiau ji ėmėsi trijų gamtos guū ū, kad suglumintų sąlygotas sielas ir priverstų jas klaidingai susitapatinti su jų materialiais kūnais. Jos dorybės, aistros ir neišmanymo būviai yra suteršti, doū a-gū bhīta, nes Tu nepasireiški jų akivaizdoje."

Šruti toliau kreipiasi į Viešpatį kaip į ajita, o tai reiškia, kad "tik Tavęs Māyā negali nugalėti, visus kitus, tokius kaip Brahmā, nugalėjo jų pačių trūkumai."

Viešpats atsako: "Bet kokius įrodymus turite, kad ji negali nugalėti Manęs?"

"Įrodymas yra tai, kad Savo pradinėje padėtyje Tu jau esi pasiekęs visų vertenybių tobulumą."

Šiuo metu Viešpats gali paprieštarauti, kad vien tik sunaikinti jīvų neišmanymą nepakanka, norint atvesti jas prie Jo lotosinių pėdų, nes jīva siela, net ir išsklaidžius jos neišmanymą, negali pasiekti Viešpaties, neužsiimdama pasiaukojimo tarnystė. Kaip Viešpats teigia, Savo paties žodžiais: bhaktyāham ekayā grāhya : "Mane pasiekti galima tik per pasiaukojimo tarnystę." (SB 11.14.21)

Į šį prieštaravimą šruti atsako: "Mano Viešpatie, O Tu, kuris pažadini visas energijas; sukūreš gyvųjų esybių intelektą ir jusles, Tu jas įkvėpi sunkiai dirbti ir mėgautis savo darbo vaisiais. Be to, Savo malone Tu pažadini jų gebėjimą eiti progresyviu pažinimo, mistinės jogos ir pasiaukojimo tarnystės keliu, leisdamas joms artėti prie Tavo Brahmano, Paramātmos ir Bhagavāno aspektų atitinkamai. O kai jñāna, joga ir bhakti subrendo, Tu leidi gyvoms būtybėms tiesiogiai pažinti Tave kiekvienu iš Tavo trijų aspektų."

Jei Viešpats paprašytų autoritetingų įrodymų, paremti šį įkūnytų Vedų teiginį, jos nuolankiai atsakytų: "Mes pačios esame įrodymas. Kai kuriais atvejais, kaip pvz. dabar, kūrimo metu — Tu suartėji su Savo išorine, Māyos galia, nors Tu visada esi kartu su Savo vidine energija. Būtent tokiais momentais kaip šis, Tavo veikla tampa apreikšta išoriškai, ir tada mes, Vedos, galime Tave atpažinti Tavo žaidime."

Taip asmeniškai bendraudamos su Aukščiausiu Viešpačiu, šruti įgijo autoritetą ir propaguoja karmos, jñānos, jogos ir bhakti kelius kaip įvairias priemones sąlygotoms sieloms panaudoti savo intelektą, jausmus, protą ir gyvybingumą ieškant Absoliučios Tiesos.

Daugelyje vietų Vedos šlovina transcendentines, asmenines Aukščiausiojo savybes. Štai posmas iš Śvetāśvatara Upaniṣ ados (6.11), Gopāla-tāpani Upaniṣ ados (Uttara 97), ir Brahma Upaniṣ ados (4.1):

*eko devaṁ sarva-bhūteṁ u gūṁ haṁ
sarva-vyāpī sarva-bhūtāntarātmā
karmādhyakṁ aṁ sarva-bhūtādhivāsaṁ
sākṁ ī cetāṁ kevalo nirguṁ aś ca*

"Vienas Aukščiausiasis Viešpats gyvena pasislėpęs visų sukurtų dalykų viduje. Jis persmelkia visą materiją ir gyvena visų gyvų būtybių širdyse. Kaip viduje esanti Supersiela, Jis prižiūri jų materialią veiklą. Tad, neturėdamas materialių savybių Pats, Jis yra išskirtinis liudininkas ir sąmonės davėjas.

Aukščiausiojo asmeniškios savybės yra išsamiau aprašytos šiose citatose iš Upaniṣ adų: Yaṁ sarva-jñāṁ sa sarva-vid yasya jñāna-mayaṁ tapaṁ . "Tas, kuris yra visa-žinantis, iš kurio kyla viso žinojimo galia - Jis yra visų išmintingiausias" (Muṁṁ aka Upaniṣ ad 1.1.9); sarvasya vaśī sarvasyeśānaṁ : "Jis yra visų Viešpats, ir valdovas" (Bṁ had-āraṁ yaka Upaniṣ ad 4.4.22); ir yaṁ pṁ thivyāṁ tiṁṁ han pṁ thivyā āntaro yaṁ pṁ thivī na veda: "Tas, kuris gyvena žemės viduje ir persmelkia ją, kurio žemė nežino." (Bṁ had-āraṁ yaka Upaniṣ ad 3.7.3)

Viešpaties vaidmuo kuriant minimas daugelyje šruti teiginių. Bṁ had-āraṁ yaka Upaniṣ ad (1.2.4)

teigia: so 'kāmayata bahu syām: "Jis užsinorėjo: "Aš tapsiu daugeliu." Frazė, so 'kāmayata ("Jis užsinorėjo") čia reiškia, kad Viešpaties asmenybė yra amžina, nes net prieš kūrimą Absoliuti Tiesa turėjo norus, o troškimas yra atributas būdingas tik asmenims. Aitareya Upaniṣad (3.11) panašiai teigia: sa aikṣata tat-tejo 'sṁjata: "Jis pamatė, ir Jo galia pradėjo kūrimą." Čia žodis tat-tejaṁ nurodo į Viešpaties dalinę ekspansiją Mahā-Viṣṇu, kuris nužvelgia Māyą ir taip apreiškia materialią kūriniją. Arba tat-tejaṁ gali reikšti Viešpaties beasmenišką Brahmano ypatybę, Jo visa persmelkiančios amžinos Būties galią. Kaip aprašyta „Śrī Brahma-saṁhitoje“ (5,40):

*yasya prabhā prabhavato jagad-aṁ a-koṁ i-
koṁ ī v aśeṁ a-vasudhādi-vibhūti-bhinnam
tad brahma nī kalam anantam aśeṁ a-bhūtaṁ
govindam ādi-puruṁ aṁ tam ahaṁ bhajāmi*

"Aš garbinu Govindą, pirmąpradį Viešpatį, kuriam pavaldi didžiulė galia. Žėrintis Jo transcendentinio pavidalo spindėjimas yra beasmenis Brahmanas, kuris yra absoliutus, išbaigtas ir neribotas, ir kuris daugybėje milijonų visatų apreiškia nesuskaičiuojamų planetų įvairovę, su jų skirtingais turtais".

Apibendrinamas šį posmą, Śrīla Śrīdhara Svamis meldžiasi:

*jaya jayājita jahy aga-jaṁ gamā-
vṁ tīm ajām upanīta-mṁ ā-guṁ ām
na hi bhavantam ṁ te prabhavanty amī
nigama-gīta-guṁ ārṁ avatā tava*

"Šlovė, visa šlovė Tau, o Nenugalimasis! Prašau nugalėk Savo amžinos Māyos įtaką, kuri padengia visas judančias ir nejudančias būtybes ir kuri valdo iliuzijos guṇas. Be Tavo įtakos, visos šios Vedų mantros būtų bejėgės apdainuoti Tave, transcendentinių savybių vandenyną."